STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

prezintă

EMIL și DETECTIVII

ECRANIZARE DUPĂ POVESTIREA CU ACELAȘI TITLU A LUI

ERICH KÄSTNER

PARTEA I

SCENARIU ŞI
ILUSTRAŢIE

HORIA ŞTEFĂNESCU

MONTAJ

IANCU LIVADARU

Povestea lui Emil începe cu acest desen. Emil, împreună cu doamna Fischbein, mama lui, se îndreaptă spre gară. În drum vor urca în tramvaiul cu cai.

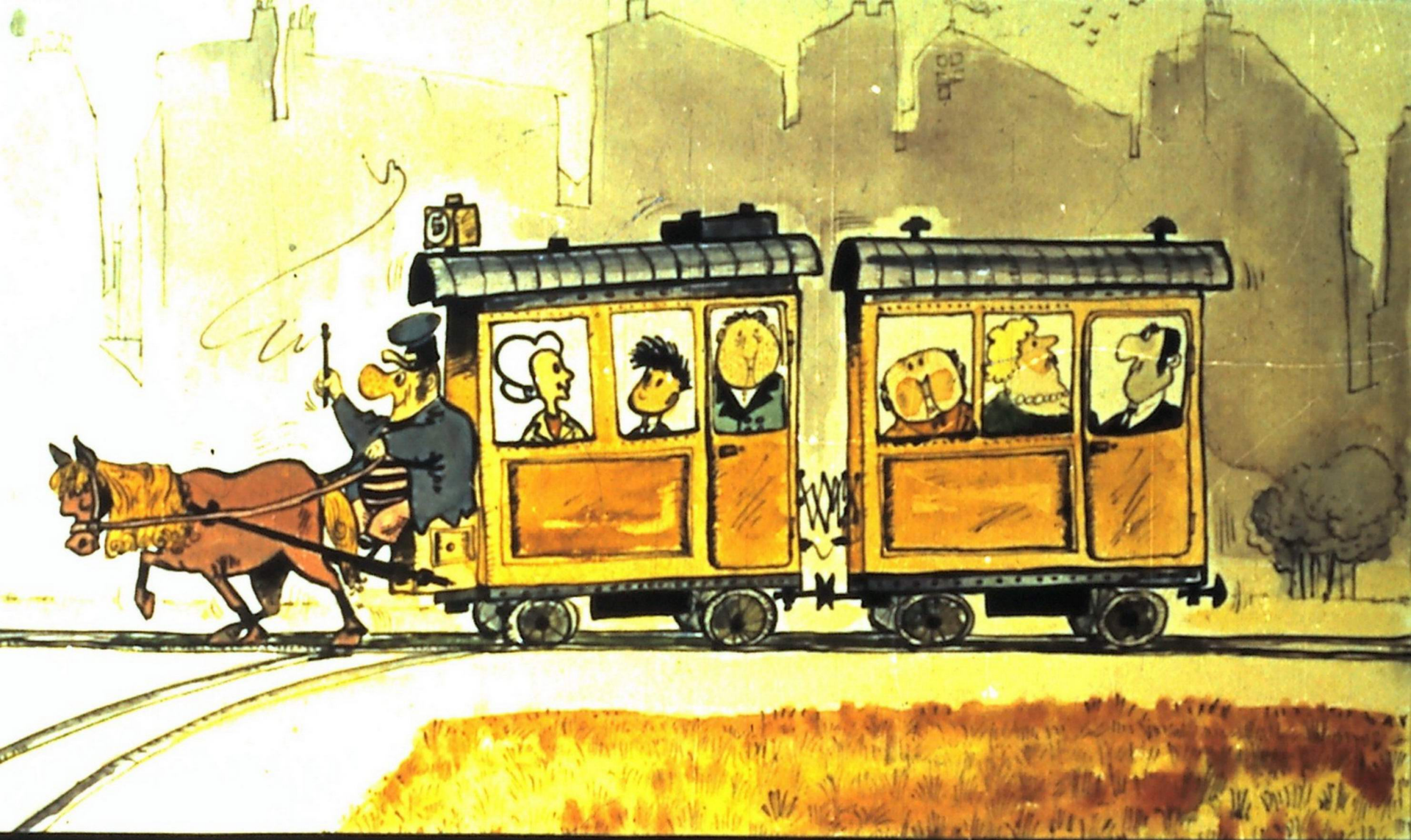

Aici se vede cum arată un tramvai de un cal putere.

Emil urcă în vagonul care îl va duce la Berlin, la bunica lui. Mama îl sfătuiește să aibă grijă de banii pe care îi trimite bunicii.

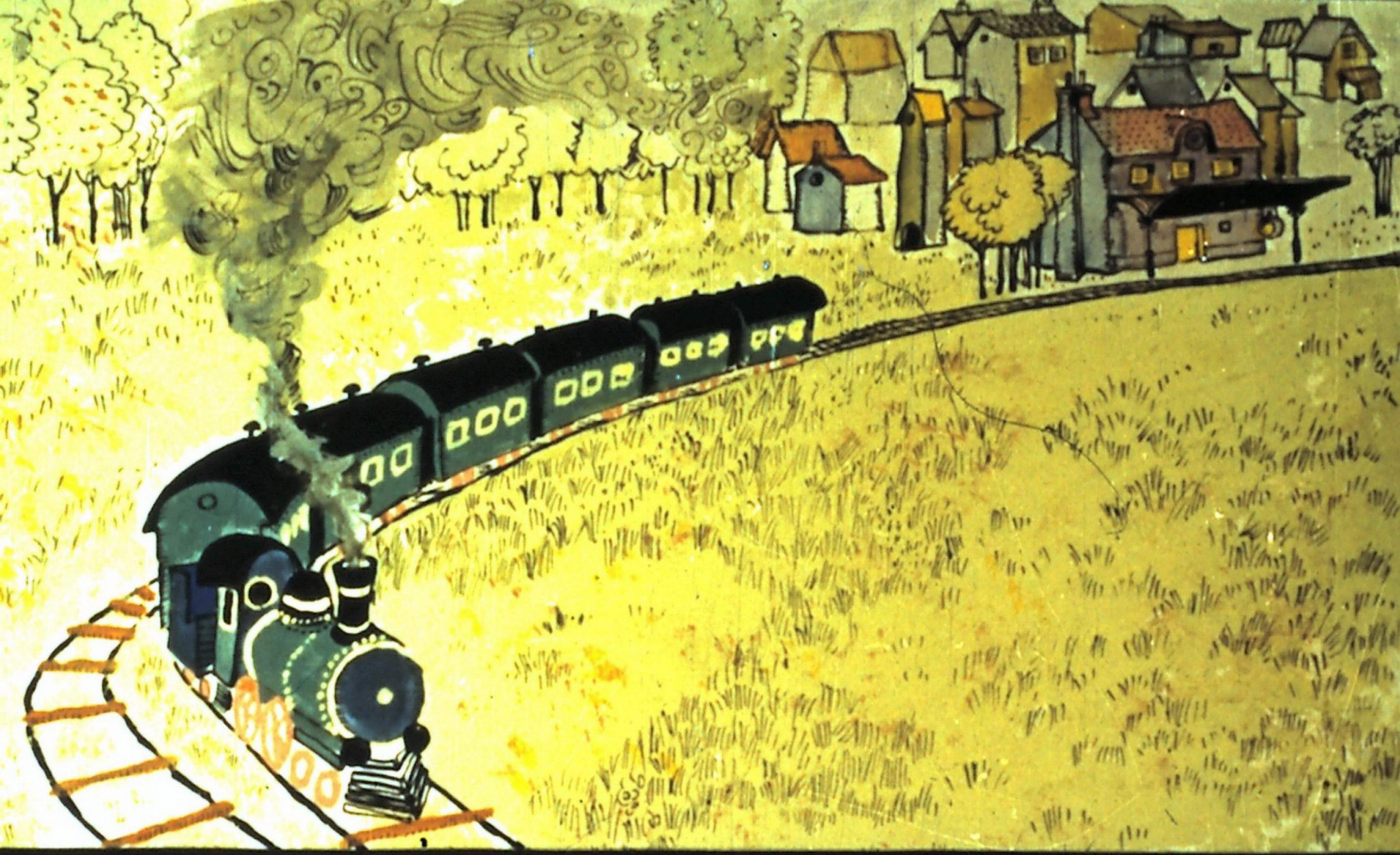

Trenul se îndreaptă în viteză spre Berlin.

Emil face cunoștință cu tovarășii lui de călătorie: doamna Iakob din Gross—Grünau și domnul Gründeis.

Ţinînd seama de sfatul mamei, Emil se duce să-şi controleze buzunarul de la piept.

100, 120, 140 de mărci ...Într-adevăr sînt toți banii.

Intorcîndu-se în compartiment, Emil nu-l mai găsește decît pe domnul Gründeis care doarme, sforăind ușor.

Emil, temîndu-se să nu aţipească, adoarme de-a binelea, cu mîinile lipite de buzunarul de la piept,...

... și visează că este fugărit de tren către un zgîrie-nori. Locomotiva trasă de nouă cai gonește huruind.

Emil se cațără pe vîrful zgîrie-norilor, dar se împiedică și cade,...

... cade mereu în gol...

— Uff! am căzut de pe banchetă! Ce bine că n-a fost decît un vis!

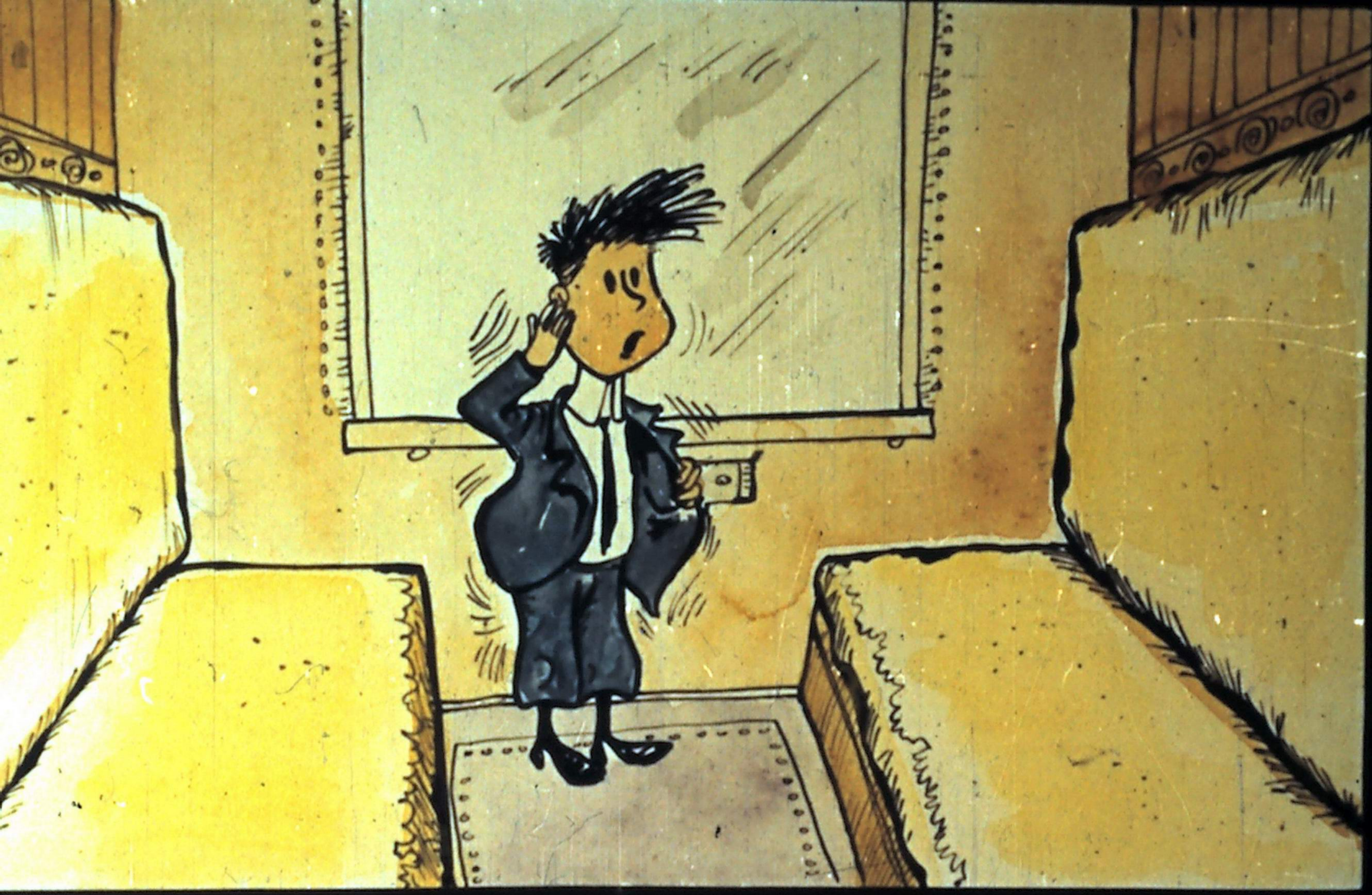

Deodată își dă seama că, în timpul somnului, omul din compartiment
i-a furat banii și a fugit.

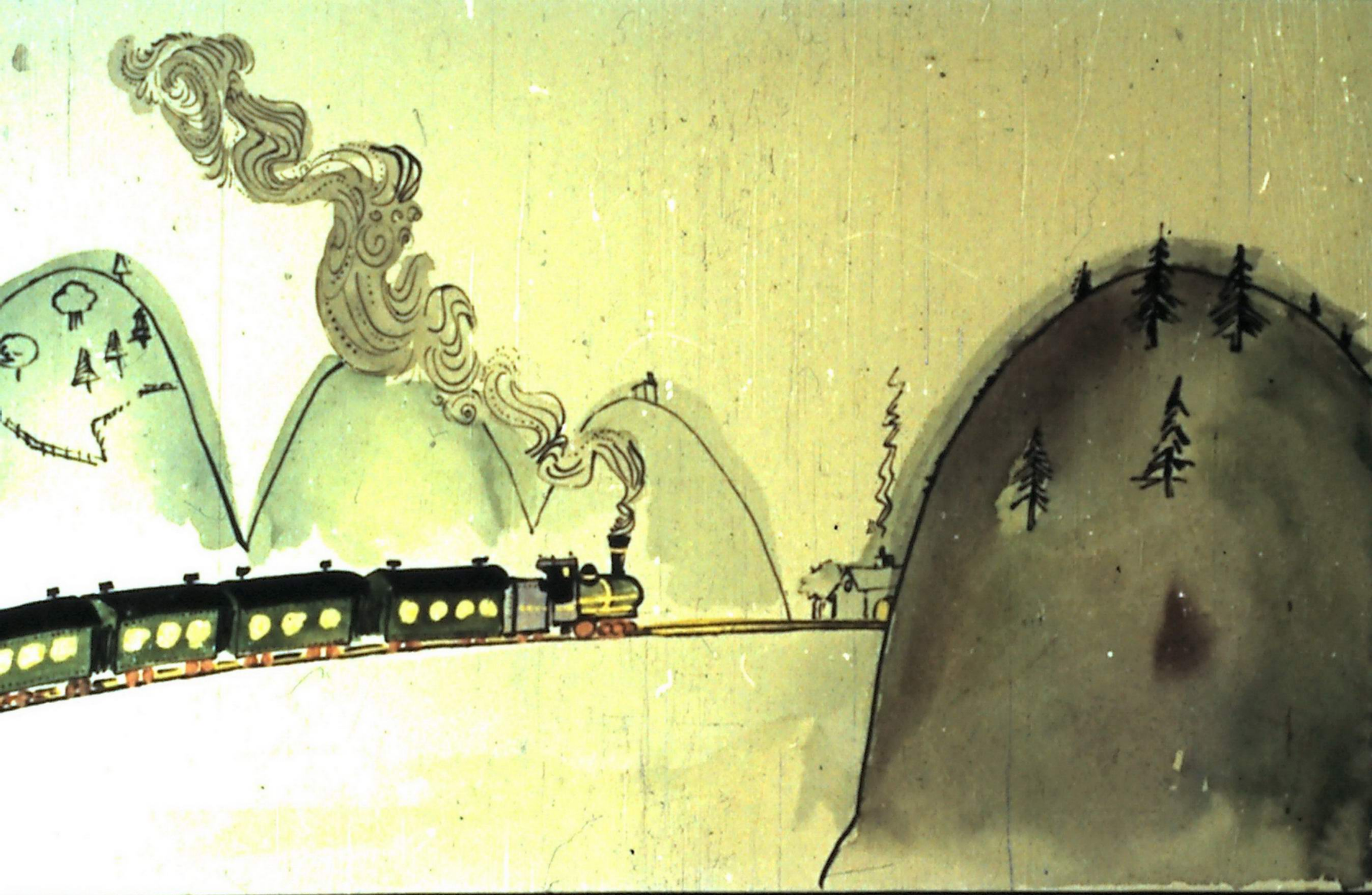

Trenul în care călătorește Emil se va opri peste cinci minute în gara care nu se vede, încă, din cauza dealului din dreapta.

Aici, Emil coboară în căutarea hoțului.

Zărind, ceva mai departe, o pălărie neagră, începe să alerge după hoț.

Ascuns în spatele unei doamne grase, Emil îl urmărește îndeaproape pe hoț.

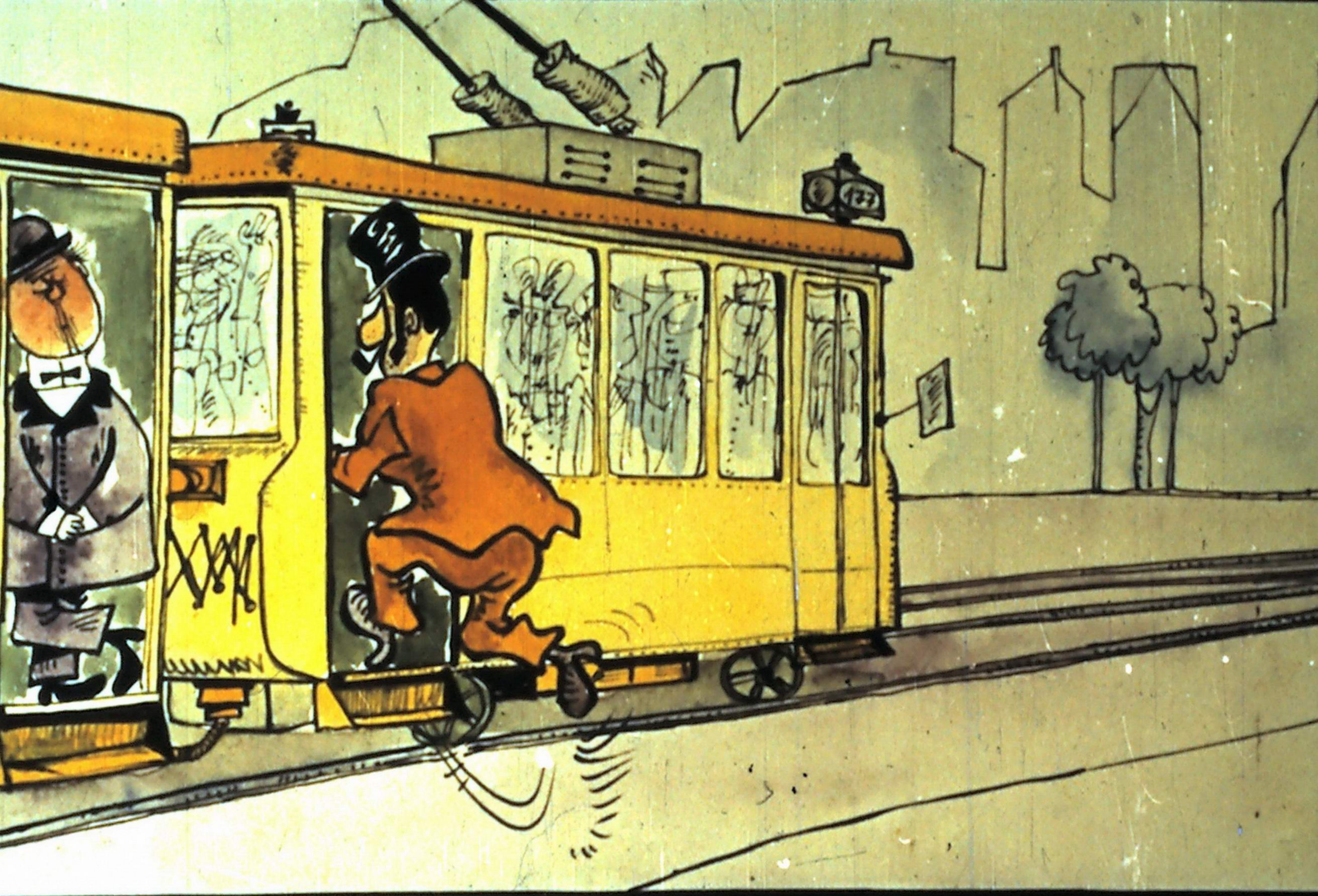

Acesta se urcă dintr-un salt în vagonul tramvaiului 177.

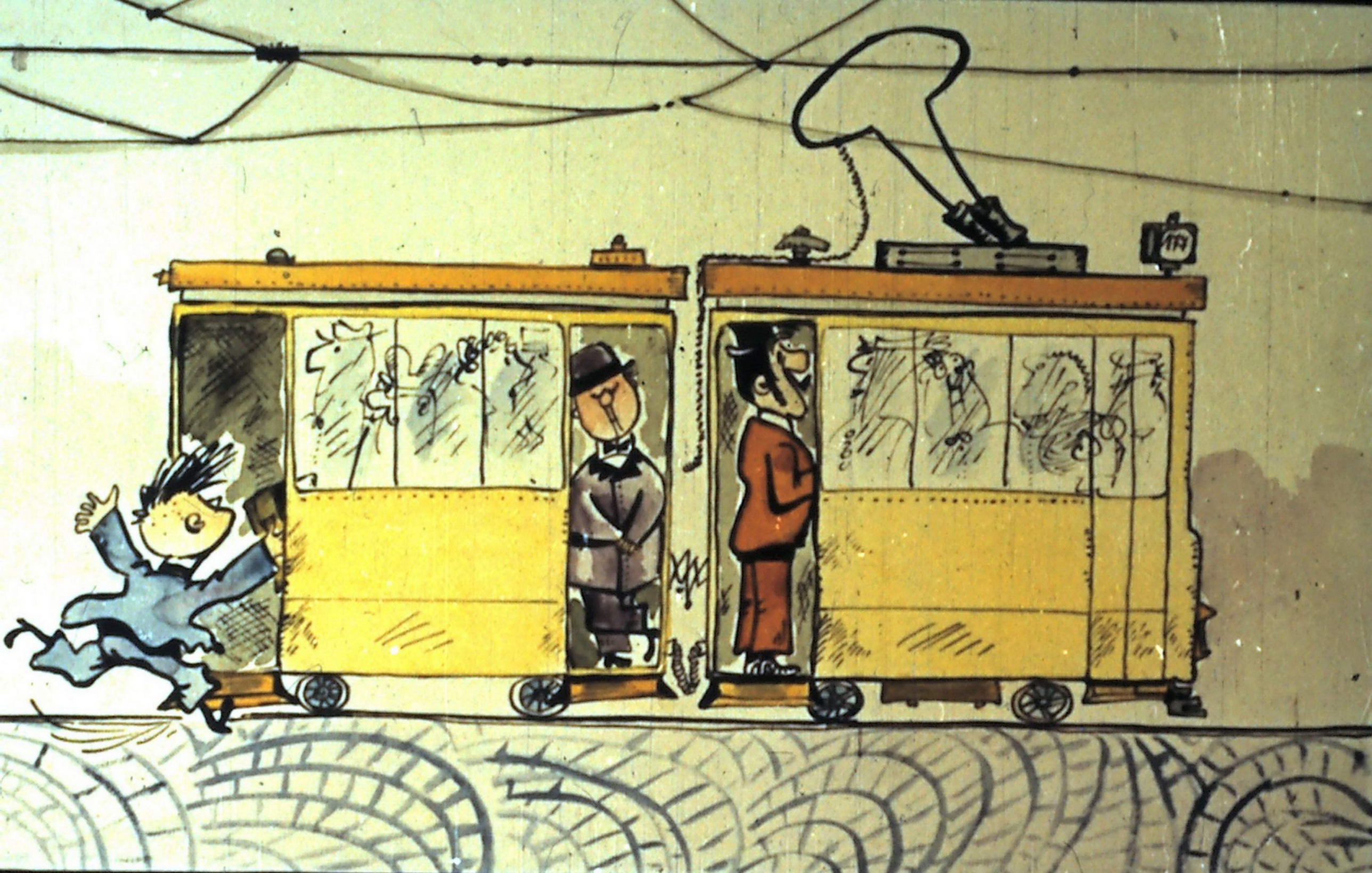

Emil urcă și el în vagonul din spate.

Tramvaiul pornește și se pierde în aglomerația Berlinului. Cîte tramvaie în toate părțile! Cîte trăsuri și cîte autobuze!

În acest timp, bunica lui Emil și verișoara, Pony Hütchen, îl așteaptă îngrijorate în gară.

— Unde-o fi Emil? Trenul a sosit de mult și el nu este nicăieri!?!

Între timp, domnul Gründeis se plimbă pe Kaiserallee, urmărit de Emil.

După cîtva timp, omul se oprește pe terasa unei cafenele. Emil s-a ascuns după chioșcul cu ziare, așa că nu avem cum să-l vedem...

Aici apare Gustav, care îi promite lui Emil tot sprijinul său pentru prinderea hoțului.

După un sfert de oră, Gustav se înapoiază împreună cu vreo două duzini de copii.

Se iau hotărîri extrem de importante. Se organizează secții de detectivi, de transporturi și de legătură.

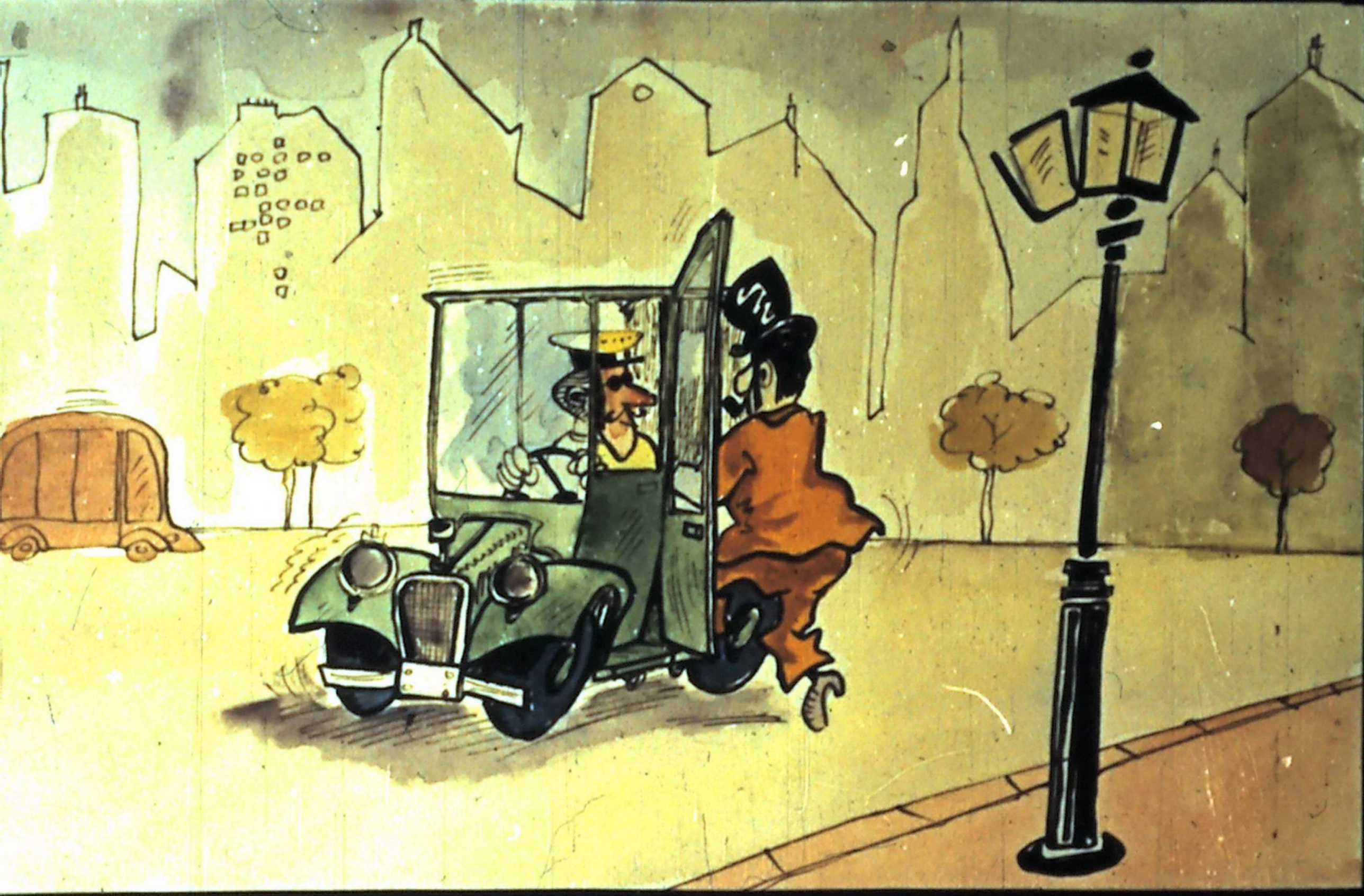

Hoțul, după ce și-a băut cafeaua, urcă într-un taxi.

Copiii opresc și ei o mașină și urcă grăbiți.

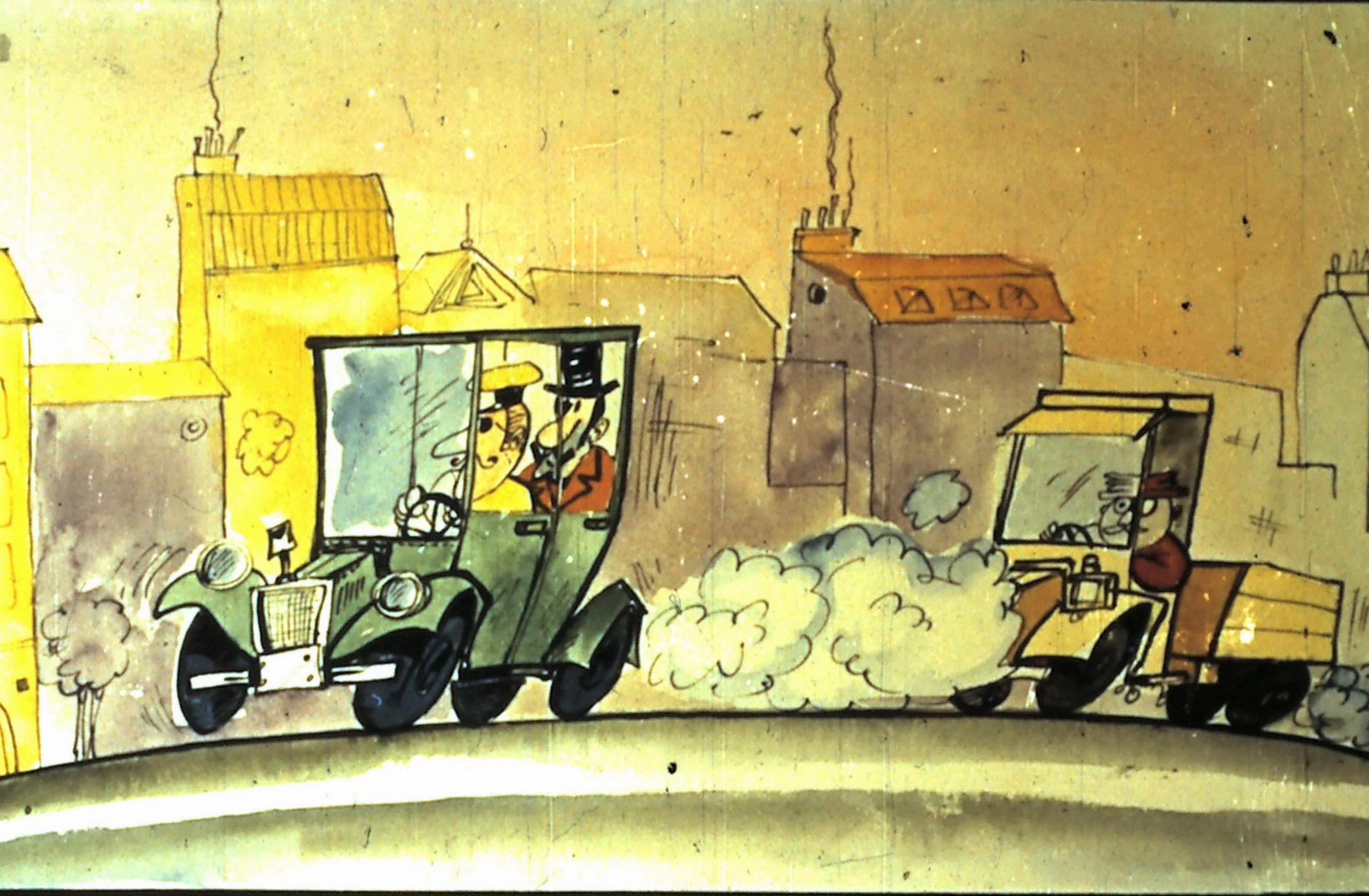

Cele două mașini gonesc prin oraș. În mașina din spate, copiii s-au ascuns de teamă să nu fie descoperiți.

Pentru că s-a înserat, Gründeis intră în hotel să închirieze o cameră.

Copiii organizează serviciul de pază în jurul hotelului.

Aici se întîmplă un lucru care va grăbi prinderea hoţului: Gustav s-a deghizat în liftier.

Dînd dovadă de curaj, Gustav se îndreaptă spre camera închiriată de hoț.

Gründeis îl roagă pe Gustav să-l scoale tocmai a doua zi dimineața,
la ora opt fix.

Între timp, pe stradă, s-a lăsat întunericul, așa că nu se mai vede mare lucru.

SFÎRȘITUL PRIMEI PĂRȚI

REEDITARE 1976

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

EMIL și DETECTIVII

ECRANIZARE DUPĂ POVESTIREA CU ACELAȘI TITLU A LUI

ERICH KÄSTNER

PARTEA a II-a

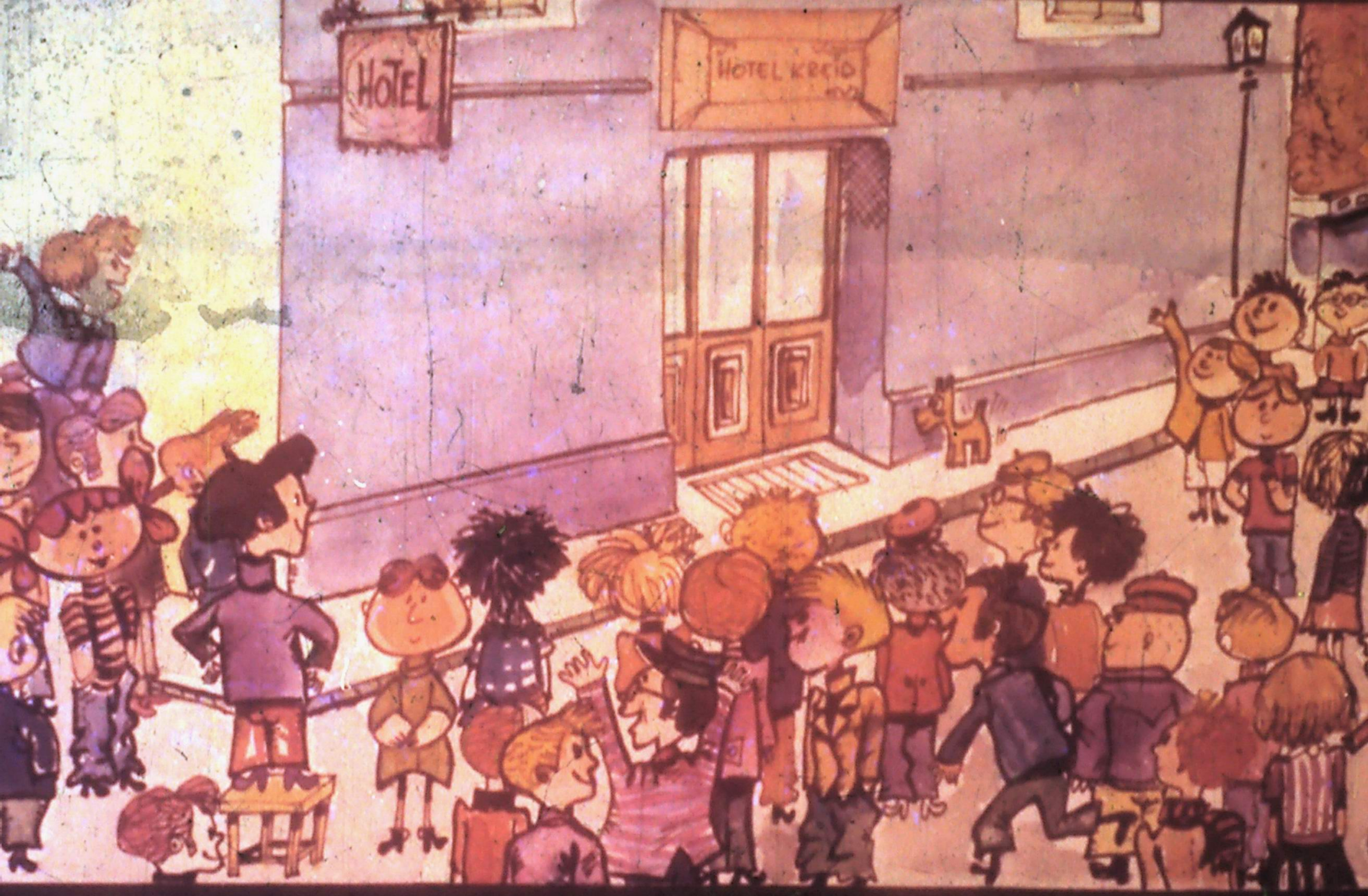

Dimineața, împrejurimile hotelului Kreid sînt înțesate de copiii curioși să vadă ce se va întîmpla.

Peste cîteva minute, Gustav va trebui să-l trezească pe hoț.

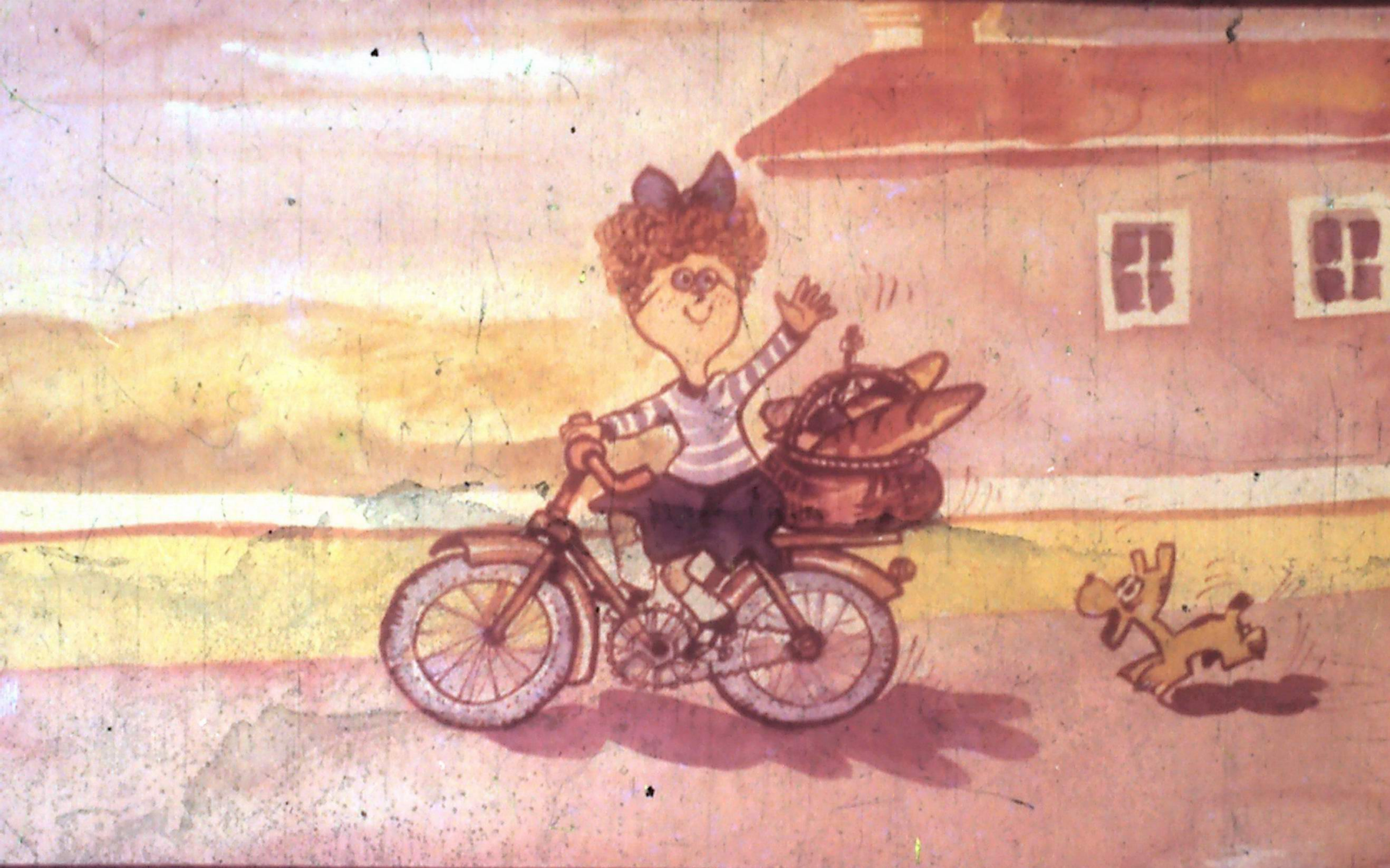

Pentru a treia oară în povestea noastră apare Pony, aducînd copiilor de mîncare.

Strînși în jurul ei, copiii îi povestesc ultimele noutăți.

În sfîrșit, Gründeis apare în ușa hotelului, pregătindu-se să plece în oraș.

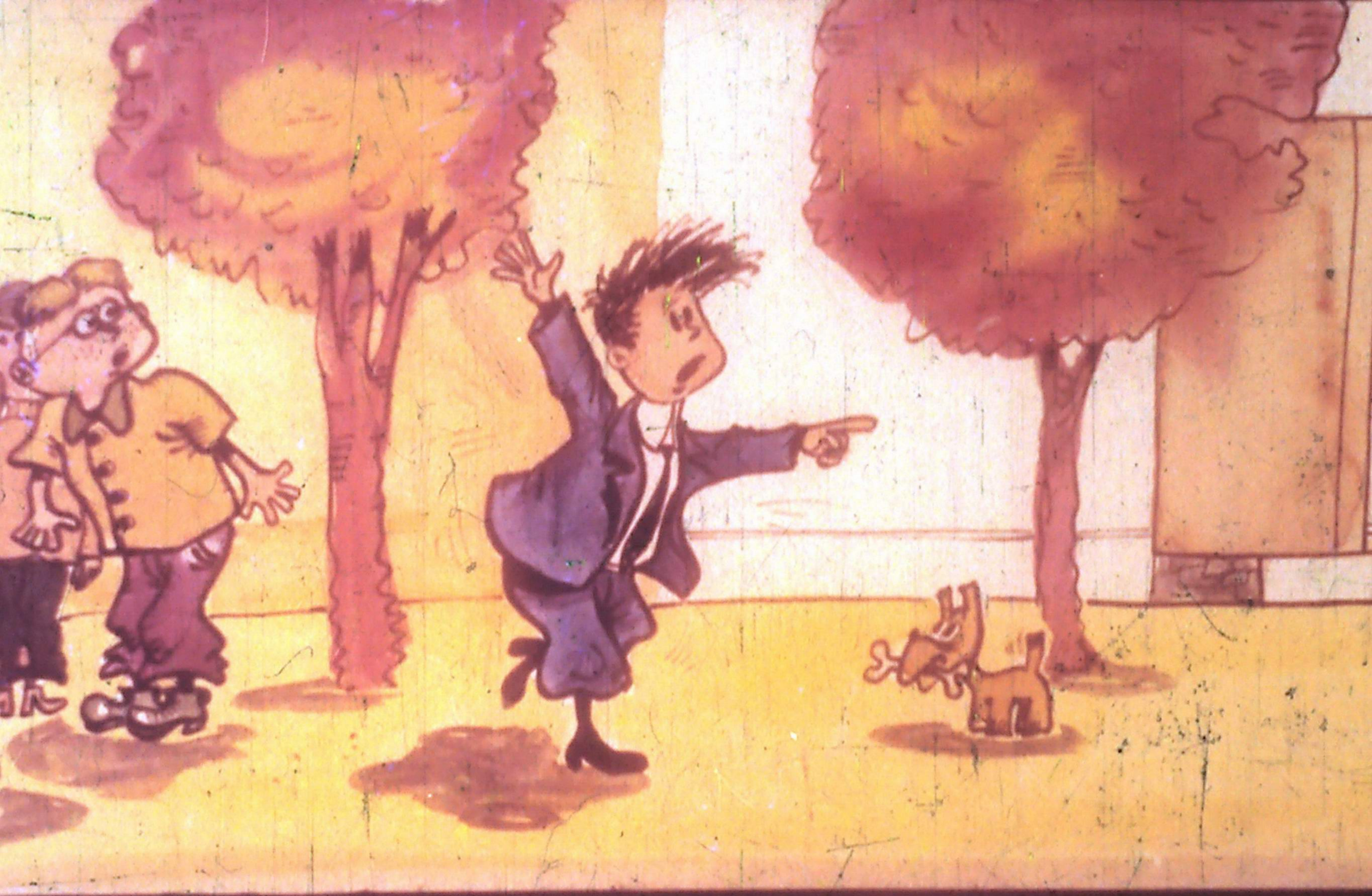

Emil îl zărește și dă semnalul de alarmă.

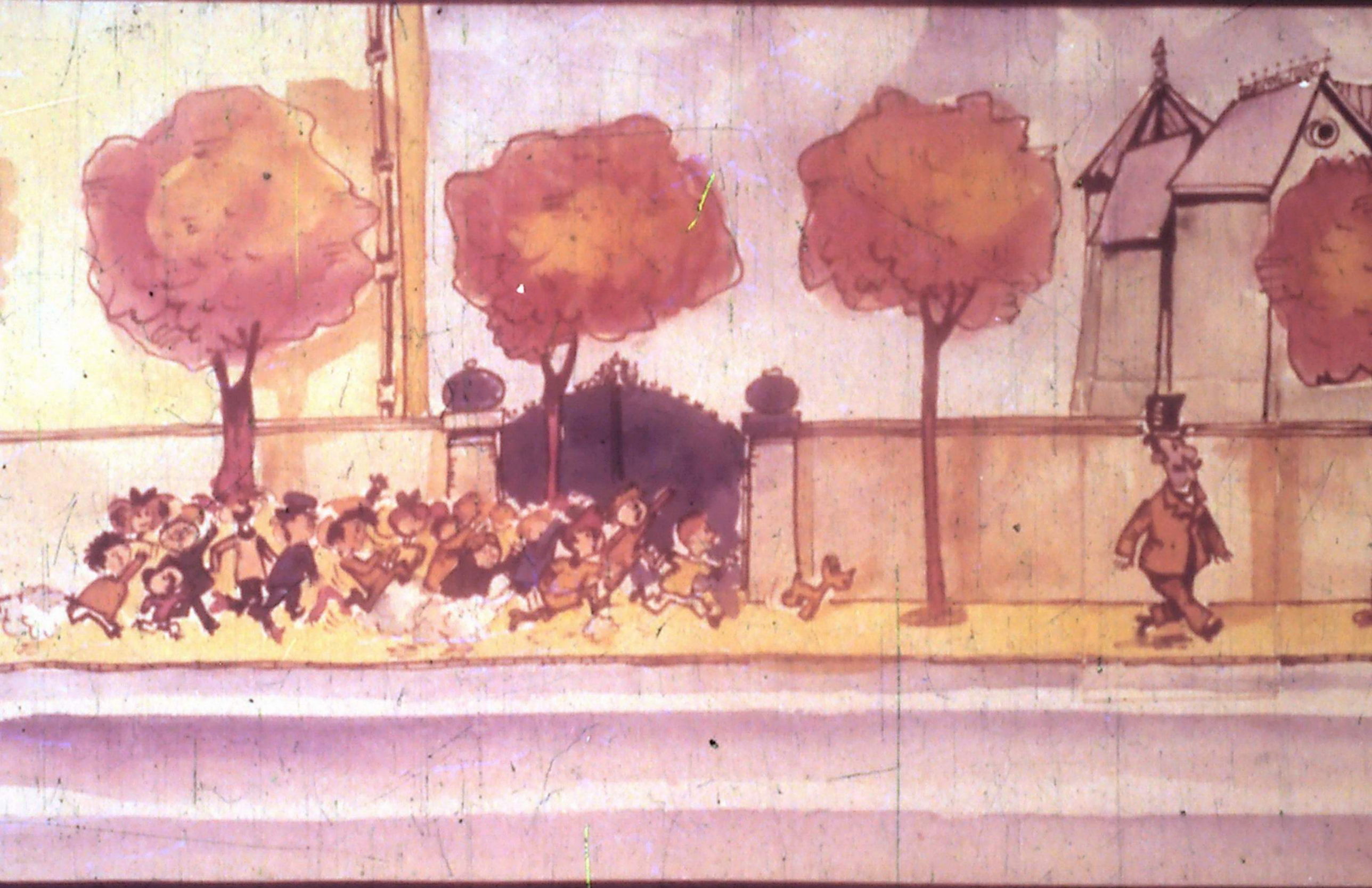

Copiii, în frunte cu Gustav, se grăbesc să-l încercuiască din toate părțile pe hoț.

Escortat de „garda sa de onoare", Gründeis înaintează, neînțelegînd ce se întîmplă.

Copiii trăncăneau între ei, rîdeau, își dădeau ghionturi și țineau pas cu el.

Simțind primejdia, hoțul grăbește pașii și încearcă să cotească pe o stradă laterală.

Din față, apare un alt grup de copii.

Deodată, Gründeis se întoarse înapoi și porni în goană de-a lungul străzii pe care venise.

Copiii făcură și ei imediat stînga împrejur și marșul reîncepu, în sens invers.

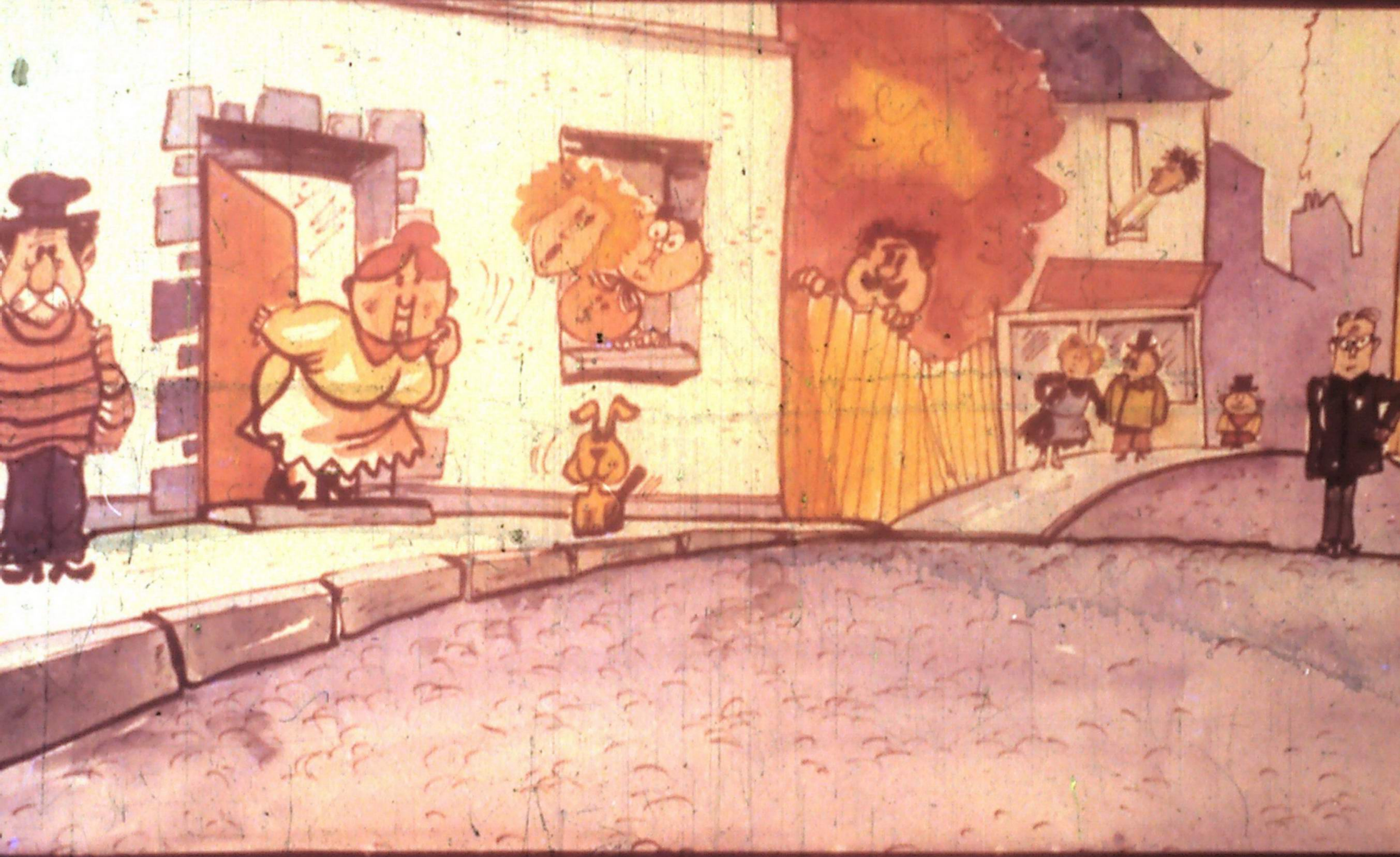

Oamenii apăreau pe la geamuri. Vinzătoarele și clienții ieșeau din prăvălii și se întrebau ce s-a întîmplat.

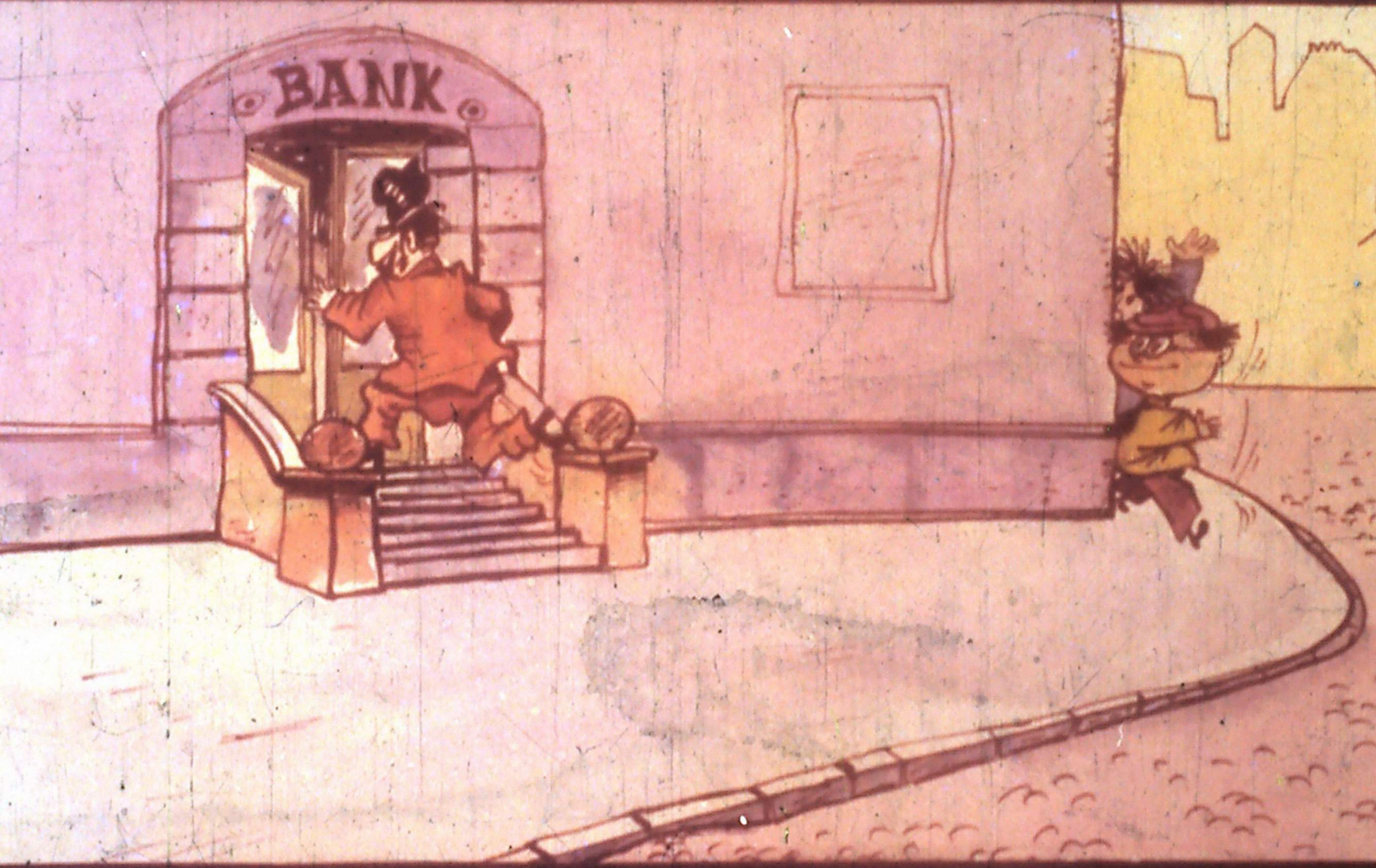

Încercînd să scape de copii, Gründeis intră în fugă pe ușa Băncii comerciale.

Acum urmează să se petreacă lucruri față de care filmele de aventuri sint o nimica toată.

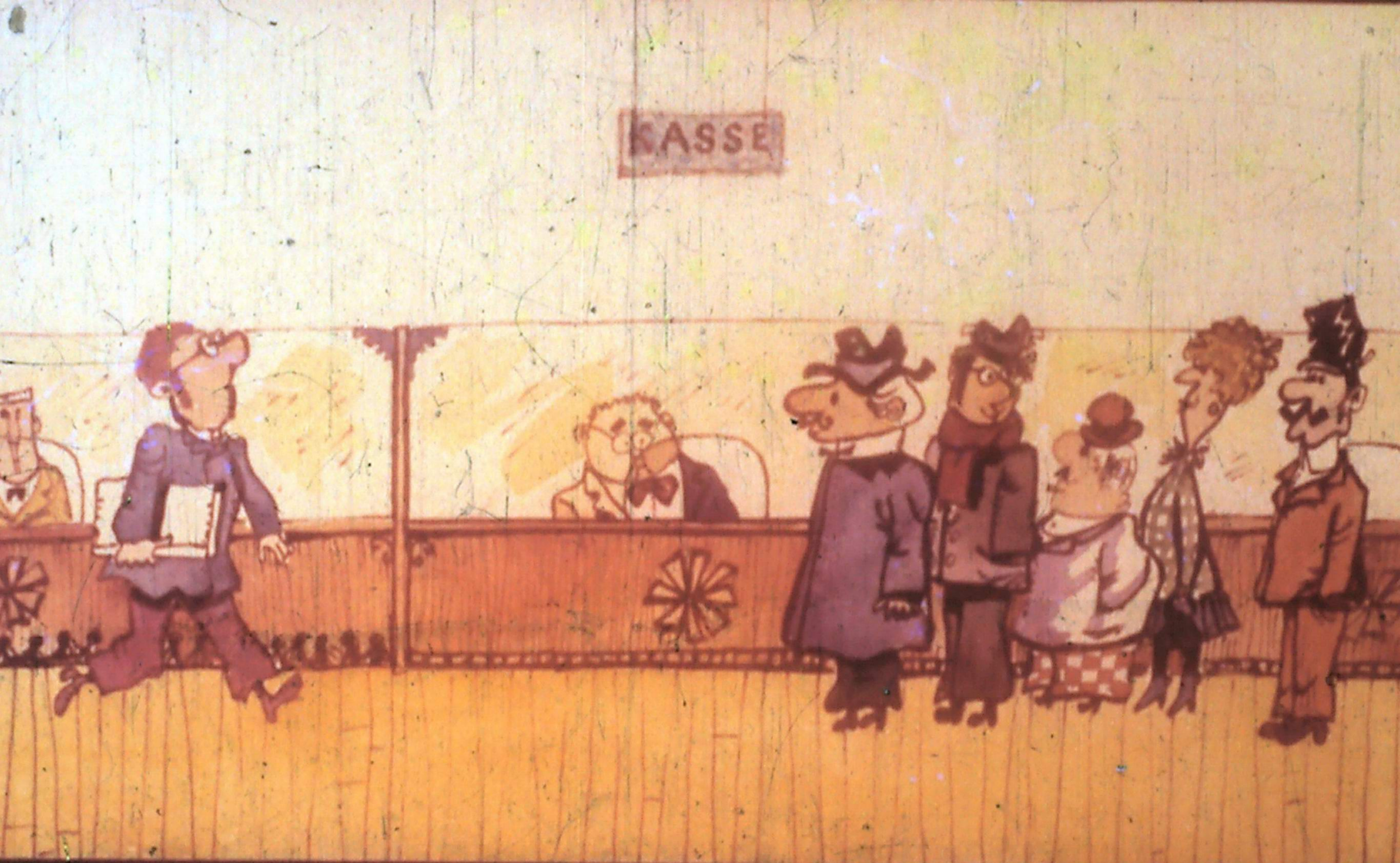

Hoțul își așteaptă cu nerăbdare rîndul în fața ghișeului.

El cere casierului să-i schimbe o hirtie de o sută şi două de cite douăzeci de mărci, incercind să scape de banii furaţi.

— Stați puțin! strigă Emil. Banii ăștia sînt furați!

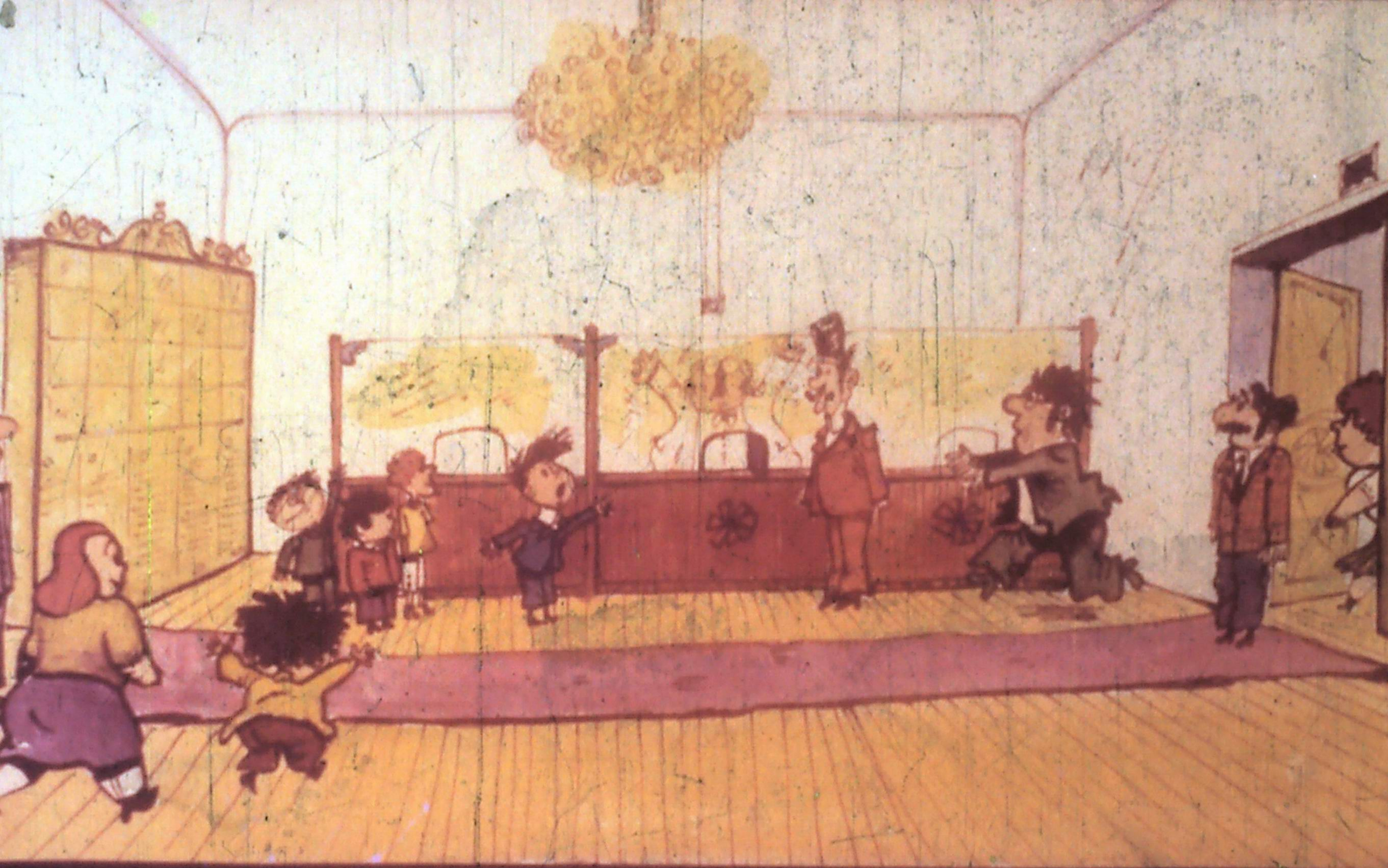

Funcționarii băncii săriră de pe scaune și se repeziră spre ghișeul casierului.

Hoțul făcu doi pași înapoi, împingîndu-i brutal pe copii, la dreapta și la stînga,...

... apoi străbătu încăperea în goană și se năpusti spre ușă.

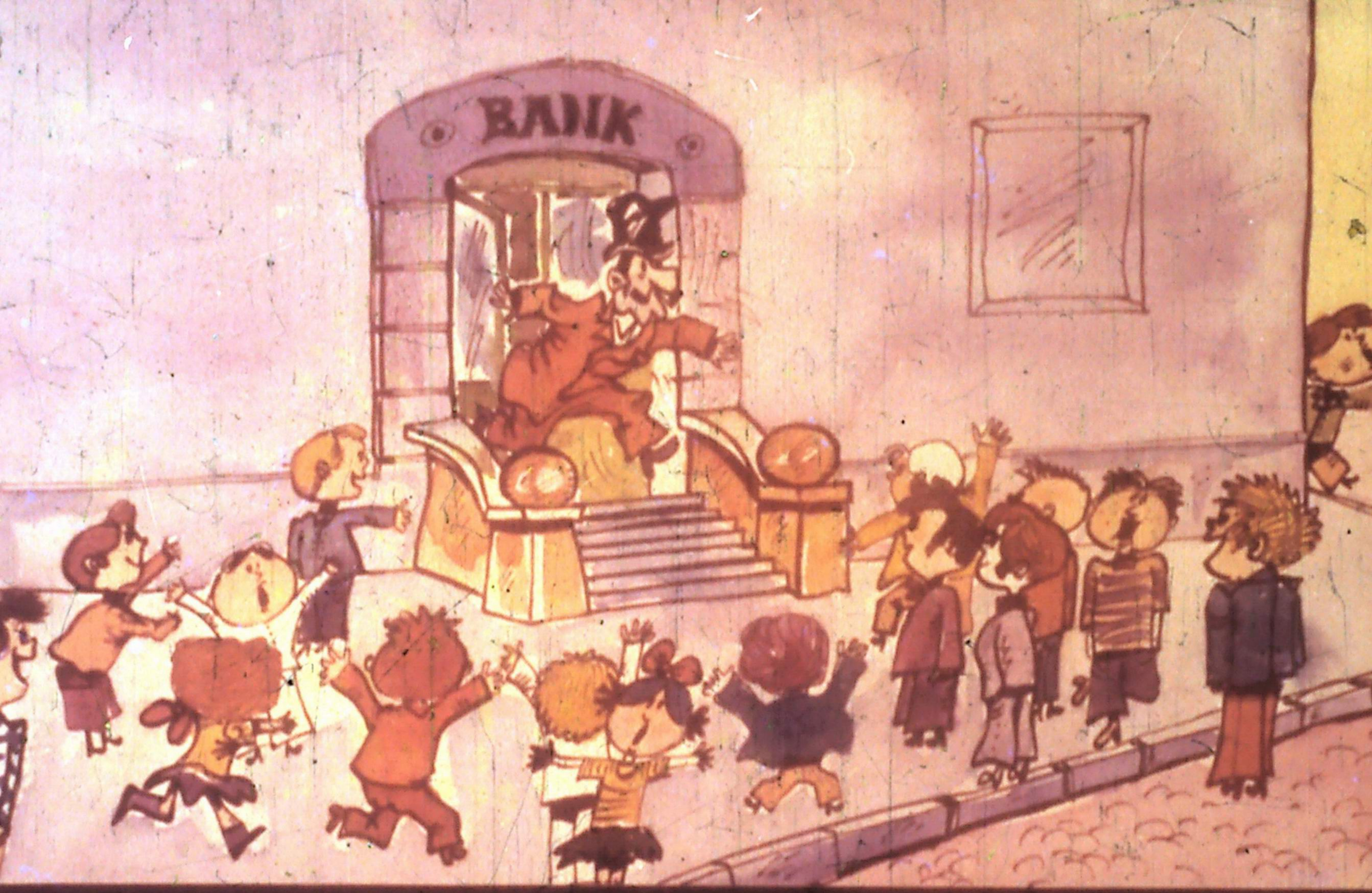

Cînd ajunse în stradă, dădu din nou peste copiii care îl așteptau.

Copiii se încaieră cu hoțul, ținîndu-l de picioare, de mîini, de haină.

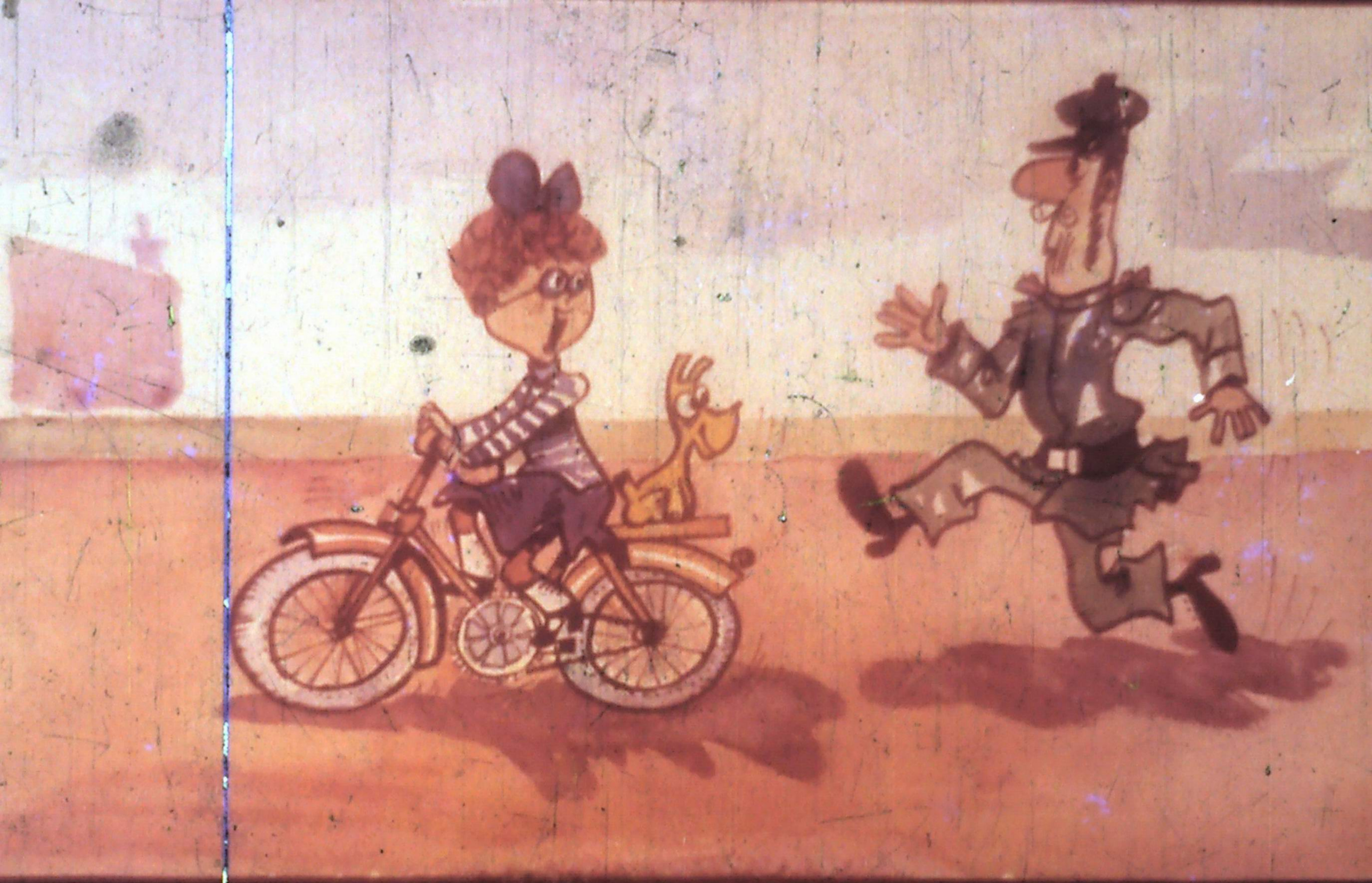

Pony Hütchen aduce în goana mare un polițist.

Grav, polițistul îl arestează pe Gründeis.

Împreună cu tot alaiul, hoțul e dus la poliție.

— Ai furat sau nu, de la tînărul Emil Fischbein, o sută patruzeci de mărci?

— Da, mărturisi hoțul posomorît.

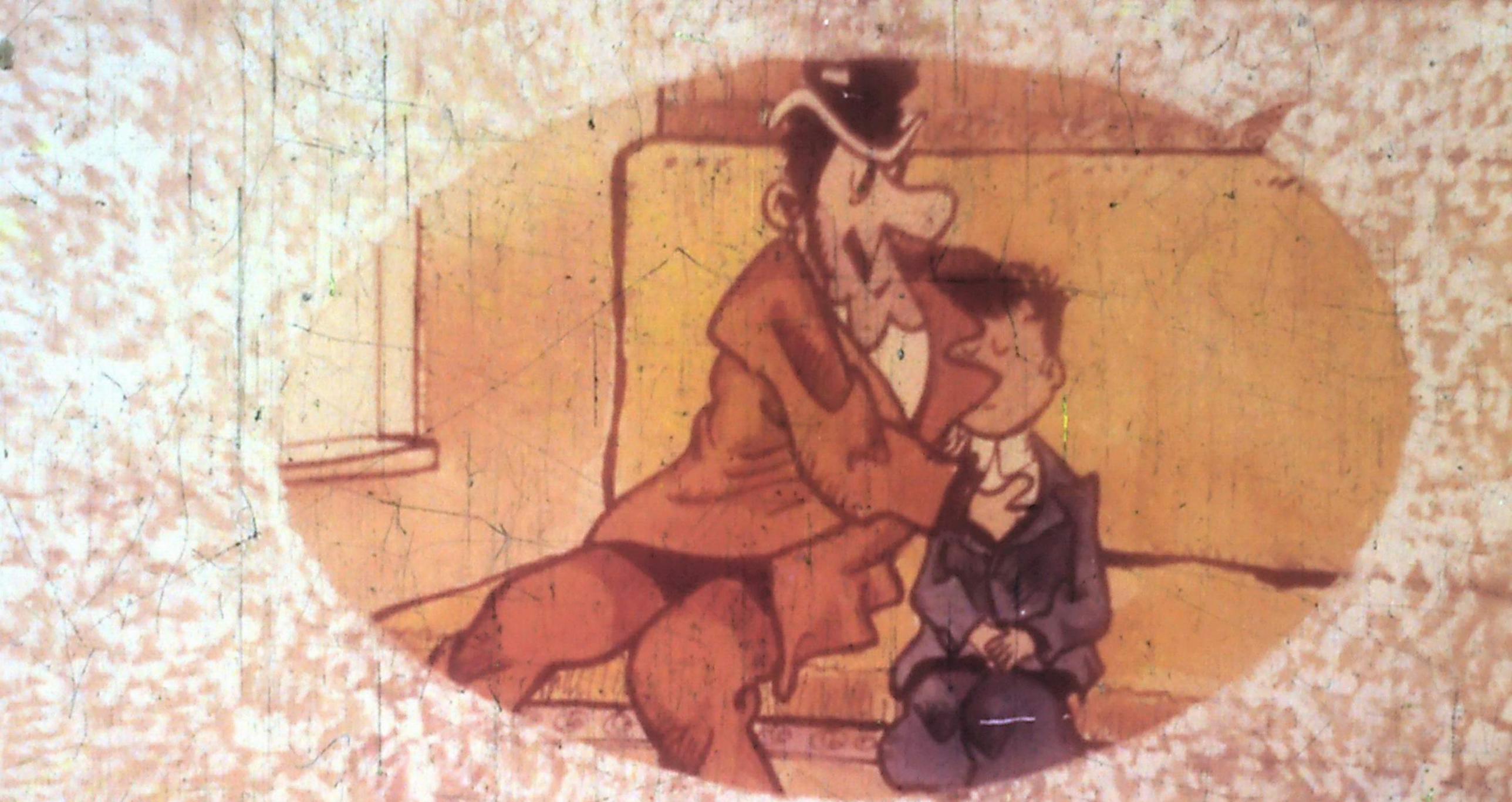

—Băiatul dormea și eu i-am furat din buzunarul de la piept cele o sută patruzeci de mărci.

Comisarul mulţumi copiilor pentru ajutorul dat şi îl felicită pe Emil pentru curajul lui.

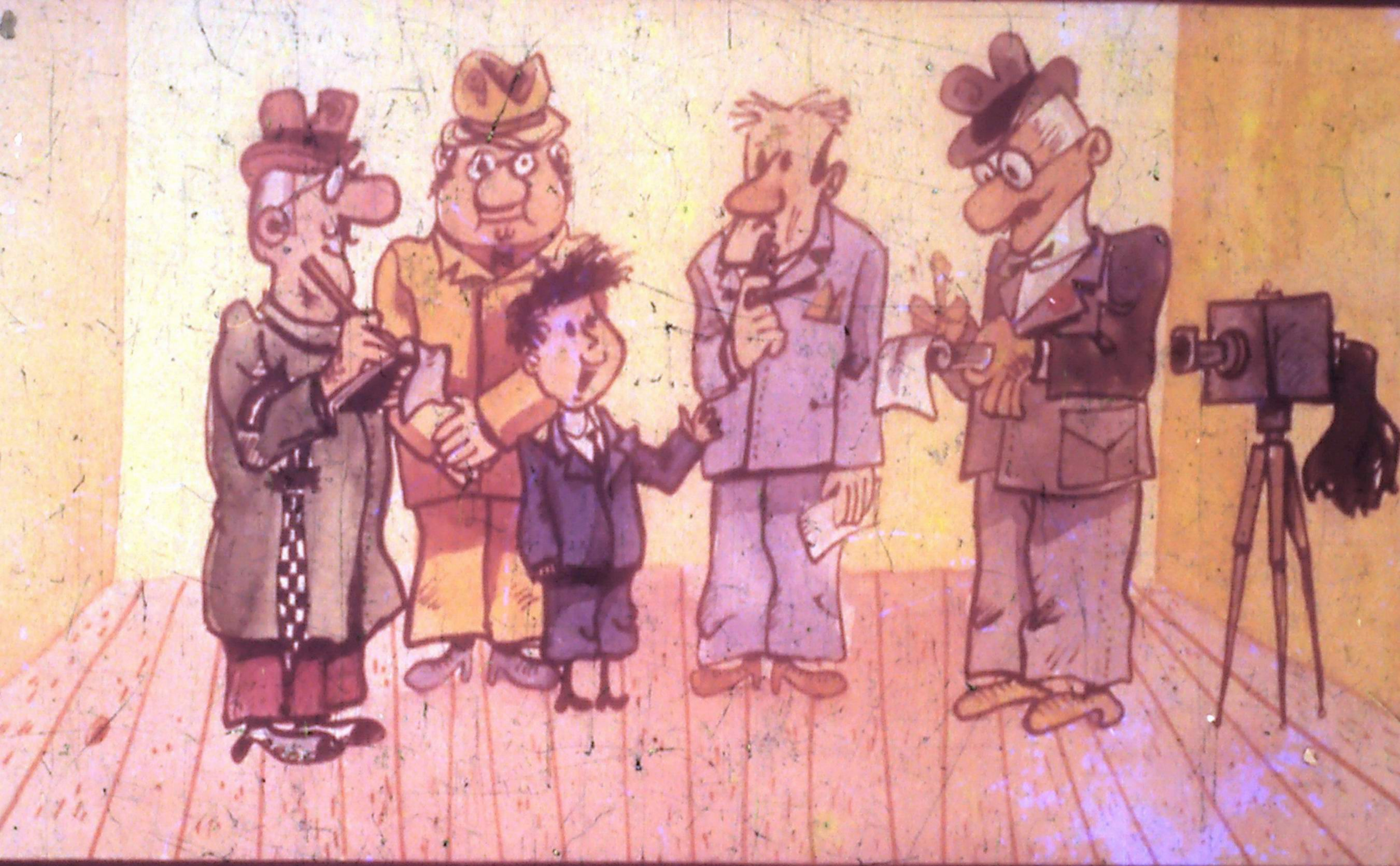

Patru ziariști îl asaltează pe Emil cu întrebările, punîndu-i să le povestească cum s-au petrecut lucrurile.

După atitea peripeții, copiii se despart, luindu-și rămas bun.

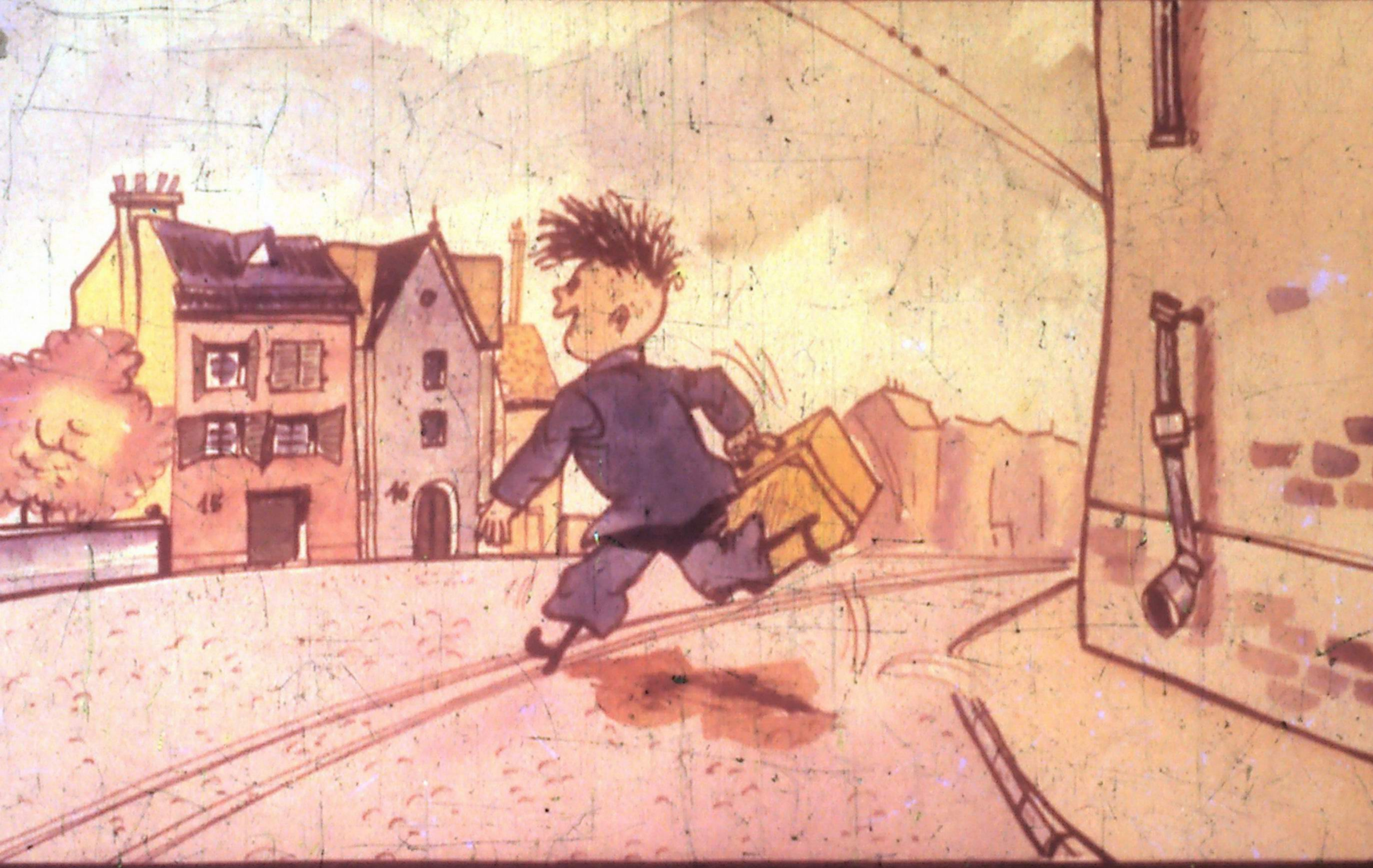

În sfîrșit, Emil ajunse pe str. Schuman nr 15, la bunica sa.

Bunica se ivi în prag, îl luă pe Emil de gît și-i dădu o sărutare.

— Uite banii, bunico!
— Îți mulțumesc foarte mult, dragul meu.

Alergînd într-un suflet, Pony aduce ziarul de seară în care se vede portretul lui Emil.

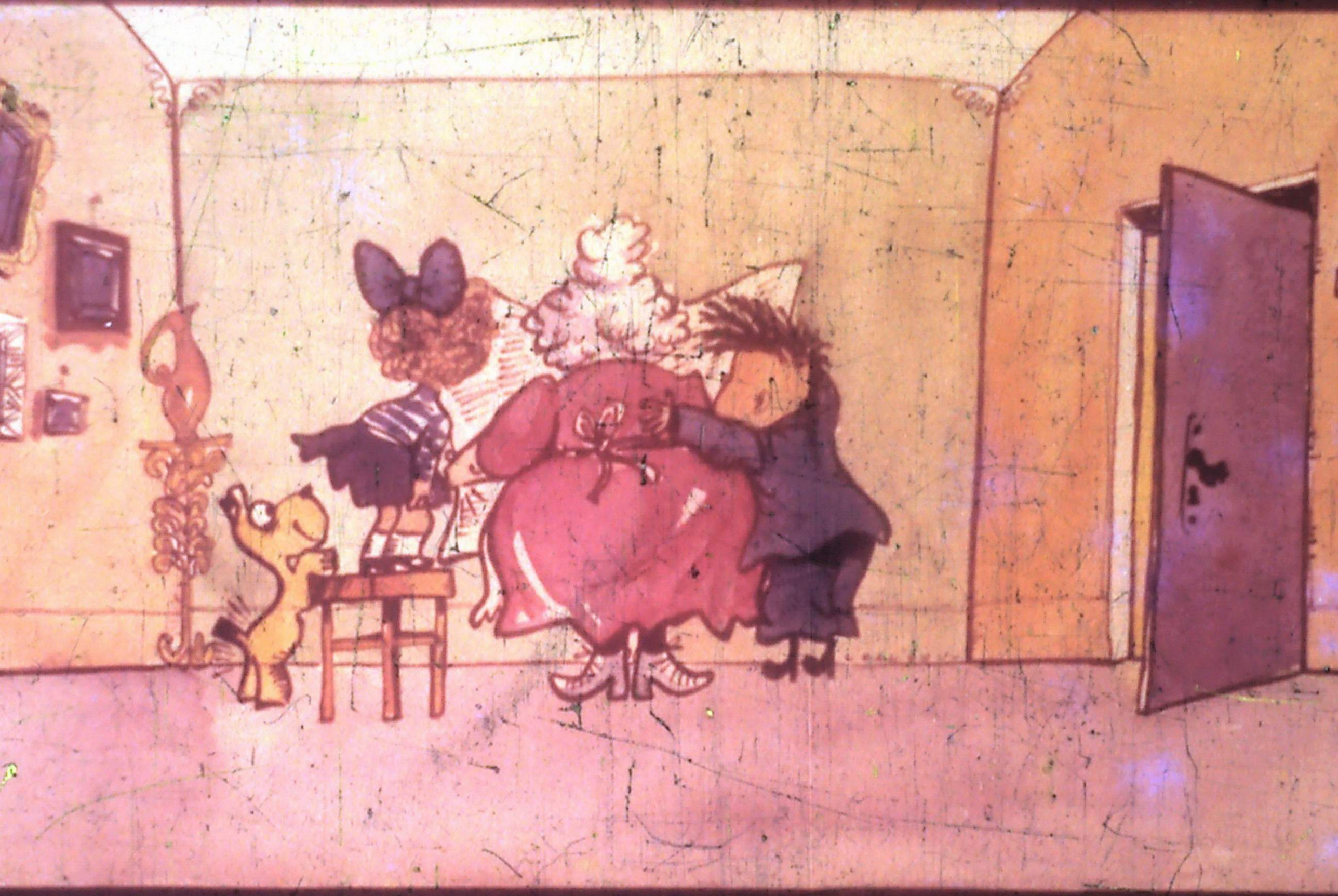

Toți citesc știrea senzațională că hoțul, prins de Emil, este un periculos bandit.

Acum patru săptămini, acesta furase de la bancă o sumă enormă.
Direcția îi va trimite lui Emil premiul de 1000 de mărci...

Şi pentru că totul s-a încheiat cu bine şi povestirea noastră se termină, vă spunem, dragi spectatori: la revedere!

SFÎRȘIT

reeditare 1987